

PEVNOSTNÍ OPEVNĚNÍ O1

LABSKÁ STRÁŇ - JANOV

- A. HABSBURKOVÉ, ČSR a NACISTÉ
- B. SYSTÉM OPEVNĚNÍ
- C. PODÚSEK O1
- D. LIKVIDACE a OBRANNÉ ÚVAHY

Sókratés: „Jestliže čekám na někoho jiného, aby mi pomohl, já sám nejsem nic.“

A1 HABSBURKOVÉ, ČSR a NACISTÉ

Bílá hora Po násilném ovládnutí Čech a Moravy habsburskou monarchií, po bitvě na Bílé hoře 08.11.1620, se Čechy vyvíjely v mnohonárodnostním útvaru. Čechy a Morava v něm tvořily asi 27% rozlohy habsburské říše s největším hospodářským významem

Michal PĚČKA: staroměstský měšťan, který byl r.1619 vypovězen z Čech
Kdo chce svobodu, musí mít peníze, železo a nervy. Čechové rádi by hráli si na velké muže, zatímco nejlepší z nich je sotva prostředního nadání. Vše je u nich jen zdánlivé, klamné. I nadšení i rozhorlení, a jde-li do tuhého, jsou nerozhodní, kolísaví a váhaví. Povstání české je k smíchu jakoby kráva chtěla tygra napadnouti.

I.sv.
válka

Konec I.svět války ukončil habsburskou nadvládu.16.10.1918 císař Karel I. prohlašuje Rakousko spolkovým státem. 28.10.1918 byla prostřednictvím Národního výboru vyhlášena Československá republika, do jejíhož čela byl jmenován Masaryk prezidentem a Dr.Kramář předsedou vlády

Územní ztráty:

Rakousko ztratilo Jížní Tyrolsko, Istrii a Terst
Maďarsko ztratilo 71% svého původního území
Německo ztratilo 13%.

Územní zisky ČSR:

Podkarpatská Rus a Slovensko
Od Rakouska Vitorazsko a Valticko
Od Německa část Hlučína a malou část přístavu Hamburg a Štětín
V požadavku byla i část Toga

Pronájem části Hamburku je důsledkem postavení Československa na straně vítězů I.sv. války. Z právního hlediska bylo Československo s Německem ve válečném stavu od 28.10.1918 (vznik Československa) až do kapitulace Německa 11.11.1918, to je asi 14 dní. V této době došlo k bojům německé armády s čs. legiemi na západní frontě ve Francii u Terronu a Vouziers. Německo, v rámci smlouvy z Versailles (podepsána 28. června 1919), uznalo Československo v jeho historických hranicích, tj. včetně německých separatistických pohraničních útvarů - viz níže. Dále Československu odstoupilo 10. ledna 1920 své území Hlučína a současně Československu pronajalo část svých přístavů Štětín a Hamburg na 99 let. Vzhledem k realizaci Versailleské smlouvy v r.1929, byl Hamburg pronajat Československu až tento rok, a proto má Česká republika pronajatu část přístavu do roku 2028

Němci odmítali zůstat v novém státě a vyhlásili čtyři samostatné provincie, které se snažily připojit k Německu a Rakousku :

Deutschböhmen (severní a západní Čechy)
Sudetenland (severovýchodní Čechy, severní Morava a Slezsko)
Böhmerwaldgau (jižní Čechy)
Deutschsüdmähren (jižní Morava)

Národnostní složení nové republiky: Češi 51% Němci 23% Slováci 16% ostatní národnostní menšiny 10%

1930

V Československu žilo 14,8 milionů obyvatel, z toho bylo:

9 700 000 Čechoslováků
3 200 000 Němců
690 000 Maďarů,
550 000 Ukrajinců
186 000 Židů,
81 000 Poláků
250 000 jiných národností

1932

30.07. Beneš se vrací z odzbrojovací konference ze Ženevy a seznamuje hlavní štáb s vojenskými ambicemi Německa. Armáda, na základě Benešovy zprávy, vypracovala obrannou analýzu. V ní se uvádí, že např. mezi Bohumínem (až tam sahaly hranice s Německem) a Krkonošemi je potřeba nasazení 30 divízi, to je cca 150 000 vojáků. Celá republika však mohla postavit maximálně 40 divízi. (1divize 5000 vojáků). Jako, jediné možné řešení, armáda navrhla vybudování soustavy bunkrů.

1933	K moci se dostal Hitler. ČSR měla v té době dvě mezinárodní obranné smlouvy. Tzv. Malou dohodu s Rumunskem (společná 200 km hranice) a Jugoslávií. Svým naplněním, měla charakter obchodní dohody. Byl to zase jeden z úroků Beneše. Argumentoval tím, že je ochranou proti pokořeným novým státům Rakousku a Maďarsku. Jediným přínosem z ní bylo, že přinášela výrazné zisky našim zbrojovkám, které vyzbrojovaly jugoslávskou a rumunskou armádu. To se také později potvrdilo. Druhá smlouva (Velká dohoda) byla mezi ČSR, Francií a SSSR. SSSR podmiňovalo plnění smlouvy jen na základě aktivní vojenské účasti Francie.
1934	leden - je vydán souhlas k vybudování pevnostní linie. Členové hl. štábu odjeli do Francie, kde se už budovala Maginotova linie. Gen. Syrový následně upřesňuje, že se budou stavět dva druhy bunkrů. Jedny těžké, vyzbrojené dělostřelectvem s protitankovými kanony a těžkými kulomety s osádkou asi 50 mužů. Druhé lehké, s pouhou kulometnou výzbrojí a s posádkou 4-6 mužů. Celková investice je 10 miliard korun. Termín dokončení r.1945.
1935	02.05. německý ministr obrany Blomberg předal vrchnímu veliteli tajný rozkaz Schulung/Školení, jehož obsahem bylo připravit vojenskou operaci proti Československu 15.05. vyhotoven projekt Schulung - předán min. obrany Blombergovi - postupně byl projekt přizpůsobován až do r.1938 12.12. zřízeno Ředitelství opevňovacích prací ŘOP - vel.gen. K.Husárek. Rozhodlo se, že linie těžkých bunkrů povede od trojzemí u Bohumína až ke Krkonošům. Zbývá část hranic bude chráněna jen lehkými objekty. Ještě téhož měsíce - 23.prosince - se u Bohumína začíná stavět první pěchotní srub vz.36 (dle franc. dokumentace). 18.12. víte, že tenhle obdivuhodný E. Beneš, aby byl po abdikaci Masaryka v r.1935 zvolen prezidentem, s ponížením prosil ve Vatikánu o hlasy lůdků a lidovců. A co ještě vypovídá o jeho charakteru, je to, že si zajel i do komunistické Moskvy pro hlasy komunistů. Pobýval tam celý týden, co jim asi mohl všechno naslibovat. Nakonec byl, po dlouhých dohadách, právě díky hlasům od poslanců KSČ, zvolen prezidentem. To vám pohádkář v televizi neřeklí ??? a že v učebnicích dějepisu to také není ???
1936	leden Britanie - král Eduard VIII., nejznámější sympatizant Hitlera, nastoupil na britský trůn. Naštěstí v prosinci stejného roku musel odstoupit, oficiálně kvůli svému poměru s Wallis Simpsonovou, ve skutečnosti ale kvůli svým prohitlerovským sympatiím V Británii řada vlivných politiků s Hitlerem a jeho rasovou teorií sympatizovala. Hitler v knize „Mein Kampf“ označuje Británii v rámci své rasové teorie za přirozeného spojence (mají stejný germánský původ.) Nabízel jí spolupráci s tím, že Německo ovládne kontinent a Británie moře a tím spolu ovládnou další světadíly leden Sovětský svaz v zemi začaly masové popravy, včetně důstojníků, Stalin si teprve upevňoval svoji pozici. Začal kult Stalinismu, provázely ho masové popravy statisíců lidí. Armáda se zbavila skoro všech schopných důstojníků a stala se téměř neakceschopnou. SSSR, se v té době, zabýval příliš sám sebou, než aby mohl být pro nás nějakou skutečnou oporou. 07.03. Němci vojensky obsadili demilitarizované pásmo, hluboké 50km, na svém levém břehu Rýna - status území určila versailleská mírová smlouvou – Němci tím porušili mírovou smlouvu a Spojenci na jejich chování vůbec nereagovali.
	30.06. Československo postaveno 40 lehkých bunkrů vz. 36, dle francouzské dokumentace. Během testovacího provozu se však zjistilo, že tato zcela moderní franc. obranná technika je neúčinná. ŘOP vydává k této události následnou zprávu: Vybavenost jednou střeleckou místností s dvěma nebo třemi střílnami pro lehké kulomety se ukazuje jako nedostatečná. Jako těžko řešitelný problém se jeví i skutečnost, že vz.36 není schopen za mlhy, či noci vést přesnou palbu. Bunkr není vybaven žádným větráním a pozorování okolí je jen prostřednictvím střílen. Velké komplikace, které přineslo toto zjištění, donutilo gen. Husárka urychleně hledat nové řešení. Akademici spolu s vojáky, nečekaně, přinášejí geniální řešení. Nazývá vz.37/Řopík. Součástí je i jeho speciální rozmístění v terénu. Uveřejnění prvních informací o způsobu řešení, vyvolá u vojenských expertů nepochopení, někteří se ho nebojí nazvat i nesmyslem. Důvodem je tzv. ostřelování vlastních bunkrů, kdy střílny nemíří přímo na nepřítele, tak jako to je u franc. verze bunkru vz.36, nýbrž ve směru sousedních bunkrů. Výjimečná myšlenka tkví v tom, že se vybuduje několik sousedících Řopíků v terénu, ale ne na kopcích, jak se tehdy v odborných vojenských kruzích uvažovalo, ale podél dna údolí ve vypočtených pozicích. Vzájemná palebná pole mezi bunkry tak zcela znemožní průnik nepřítele.
1937	leden - gen.Husárek rozhodne o změně konstrukce bunkru, zavádí nový typ vz.37 tzv.Řopík s absurdním způsobem střelby, ne proti nepříteli, ale proti sobě, ve vzdálenosti 150-300m. Navíc netypický umístění - převážně v údolí. 20.01. Německo zahájeno jednání o operaci proti Československu Fall Grün (předsedal Milch - bývalý šéf Luft Hansy) 11.07. Luftflotte 1 obdrží přísně tajnou zprávu o Fall Grün. Operaci mělo provést 400 stíhačů, 600 bombardérů a 200 střemhlavých bombardérů ze základen ve středním a východním Německu. Přidat se měla i Luftflotte 3, v menší sestavě měla zaútočit z Bavorska a Rakouska. Dále bylo plánováno, že by 250 strojů Ju52/3m vysadilo asi 5 000 mužů ze 7.výsadkové divize H. Göring. 15.08. V Jüterborgu sledovali Milch s Hitlerem jak jejich těžké dělostřelectvo s 88mm kanony ničí napodobeniny čs. bunkrů. Cílem akce bylo přesvědčit vrchního velitele von Brautitsche a jeho ustarané generály, že pevnosti lze v dostatečném čase zničit. Po skončení Hitler vystoupil s projevem před důstojníky gen. štábu. Ve své řeči upozornil na to, jak je důležité, už před válkou, hrát na nervy nepřítele. Doslova říkal: Představte si, jak se musí Češi cítit, když sledují, jak soused si už tři měsíce na ně brousí nůž.
	srpen Německo na týdenní návštěvu je pozván franc. gen. Vuillemin. Cílem pozvání bylo představit mu technickou vyspělost a sílu Luftwaffe, včetně výrobních kapacit. Do programu s ministrem byl zařazen i let s Udetem ve Storchu. Vše bylo zorganizováno tak, aby jako náhodou, shlédli jejich nejnovější stíhačku He-100, létající rychlostí přes 600km/h. Stalo se to ve chvíli, kdy přistávali. Ještě než dosedli, tak nad nimi v plné rychlosti, přelétl He-100. Lehkého Storcha to nadzvedlo a stal se chvíli neovladatelným. Udet, pak říkal Göringovi, že Viullemin i jeho letecký atašé přestali okamžitě hovořit a byli úplně bledí. Součástí „představení“ byl i „náhodný“ rozhovor Udeta s Milchem, že druhá výrobní linka je již v provozu a třetí naskočí za dva týdny. Rozhovoru byl přítomen i Dr.Heinkel, který ve svých pamětech uvádí, že se nestačil jejich blafování divit. Francouzi při odjezdu neskrývali své překvapení.

dr.Beneš k dr. Emilu Franzelovi: "Ve Vídni je mi milejší Hitler než Habsburk."

1938	12.03. Rakousko - došlo k anšlusu/připojení Rakouska k Německu
	09.09.ve 22.00 se Hitler sešel v Norimberku v hotelu Deutscher Hof s gen. dělostřelectva W. Keitelem, generálplukovníkem W. von Brauchitschem (vrchní velitel armády) a gen. F. Halderem (náčelník generálního štábu). Na schůzce gen. Halder seznámil Hitlera s plánem útoku na Československo. Později na tuto konferenci dorazil i dr. F. Todt (generální inspektor stavby silnic). Během konference došlo ke sporu. Hitler požadoval přepracovat plány tak, aby hlavní úder byl veden motorizovanými a tankovými jednotkami přes Plzeň na Prahu. Von Brauchitsch a Halder, ale trvali na zachování původního plánu - klešťového útoku 2. a 14. armády přes severní a jižní Moravu. Po několikahodinové diskusi, ve které Keitel zaujímal neutrální postoj, Hitler nakonec vydal rozkaz na přepracování plánů podle jeho návrhu. Toto jednání skončilo ve 3:30 následujícího dne tj. 10.09.
	15.09. Beneš nabízel postoupit určitá sudetoněmecká území Německu a 17.09. předal pařížské vládě příslušný návrh. Mělo se jednat o Chebsko, Teplicko a Jesenicko – za předpokladu, že by do Německa odešlo dalších 1,5 až 2 miliony čs. Němců.
	19.09. 35 čs. perutí, z toho 17 bombardovacích, měly zaútočit na německé tanky a bombardovat v Rakousku silnici do Lince
	20.09. v Praze velké demonstrace proti Benešovi a za vojenskou diktaturu – národ hrdinných legionářů chtěl bojovat
	22. 09. Goebbels ve svém deníku píše: ...Praha se vzpírá ještě celou noc, ale nátlak Londýna a Paříže je stále silnější. Tamní listy jednají s Prahou jako s blátem. To je ta proslavená solidarita demokracií. Nestojí jim ani za výstřel. My jsme to vždycky předvíдали.
	22.09. zajato a odvečeno několik stovek lidí ze Šluknovského výběžku mj. do Magdeburgu. Jednalo se, přesně, o 627 zajatců. Z nich bylo 128 financů, 80 četníků, 7 policistů, 165 českých železničářů, 79 poštáků a 115 německých antifašistů.
	23.09. ve 22:30 byla vyhlášena mobilizace - za necelé tři roky bylo vybudováno přes 10 000 lehkých a 226 těžkých objektů, roze-stavěno bylo dalších 9 dělostřeleckých tvrzí
	28.09. Československo - Československá armáda měla cca 200 000 ozbrojených mužů, dále bylo možné povolat dalších 1 150 000 vojáků. - Německá armáda zmobilizovala za II. světové války 62 milionů vojáků. - Generální štáb měl k datu 187 vyšších důstojníků, většina z nich měla frontové zkušenosti, třetina byla šlechtického původu, řada z nich měla úzké vazby na „české“ šlechtice, u nás to byli Kinští a Clary-Aldringenové - podporovatelé nacistů - Každý třetí voják a každý pátý důstojník československé armády byl sudetský Němec, z nichž 95% mohlo sympatizovat s útoč-níky - při všeobecné mobilizaci všichni, i přes odpor Henleina, spořádaně narukovali a dostali do rukou zbraně. 28. 09. USA ve 4:00 hodin americký prezident Roosevelt požádal Benita Mussoliniho, aby navrhl Hitlerovi smířčí konferenci o sporných otáz-kách týkajících se Československa. V 10:00 hodin už jednal v této věci britský vyslanec v Římě s italským ministrem zahraničí. 28.09. Německo Goebbels ve svém deníku píše: vláda je zřetelně orientována na Moskvu. Beneš ve své rozhlasové řeči prohlašuje, že nemá strach. Jako ten známý chlapec co se bojí a jde v noci do lesa. V ostatním Beneš žvaní o svých možnostech. Absurdní a hloupé!
	29.09. v předvečer Mnichovské dohody se v 19:30 konala mimořádná schůze vlády a prezidenta republiky Beneše. Schůze se účastnili i představitelé hlavních politických stran. Ústředním bodem jednání byla polská nota požadující odstoupení slezských úze-mních okresů jablunkovského, těšínského a soudního bohumínského. Za dvě hodinky to měli pánové vyřešené - a šli v klidu, ve 21:45 domů, do svých pelechů...

A2	1938 30.září MNICHOVSKÁ DOHODA
	30.09. 01:35 nabývá v platnost MNICHOVSKÁ DOHODA - postoupení československého pohraničí Německu.
	01.10. Vstup Německé armády, ve třech vlnách, na české území - za vydatné pomoci Freikorpsu
	02.10. v 13:00 vpochodovaly německé jednotky z Ebersbachu do Jiříkova, z Bautzenu do Fukova a ze Sebnitz do Dol. Poustevny
	03.10. První vstup Hitlera na české území v Mercedesu-Benz G4 (ano to je ta G4, kterou Mercedes vzdává hold Hitlerovi i dnes !!!)
	04.10. Hitler se musel vrátit do Berlína, důvodem bylo upřesnění nových hranic s ČSR
	05.10. Beneš abdikuje na svou funkci presidenta
	06.10. Hitler v 10:00 vstoupil ve Fukově do Čech, na Křížovém Buku si s Keitelem, Himmlerem a Bormannem prohlíží opevnění
A3	FREIKORPS

Velitel Freikorpsu - v naší oblasti Děčínska - Kampfgruppe II./Sasko, byl Franz May. Skupina měla minimálně 5 praporů. Jeden pra-por měl 4 roty. Skupina byla po reorganizaci Freikorpsu přeznačena na IV. skupinu, ta měla k 01.10.38 14 praporů a 71 rot. Celkem čítala 13 264 mužů, zajišťovala úsek Žitava – Aš. Velitelství bylo v Drážďanech.

K Kampfgruppe II patřil i sudetoněmecký říční odd. Wasserfahrbteilung umístěný na Labi v přístavu Postelwitz – jezdil i do Děčína

Franz May nar.1903 ve Varnsdorfu - absolvent vyšší zahradnické školy, dálkově studoval biologii na univerzitě v Halle. Zasedal v Československém Národním shromáždění - pověřen budováním sudetoněmeckého oddílu SA. Později se stal velitelem přísluš-níků SA v ČR. Za květnového povstání byl zadržen, ale údajně nepoznán, a jako prostý Franz Martin byl odsunut do Německa.

Herder: Kollár chybuje, když připisuje Slovanům všem stejné vlastnosti, ve skutečnosti i co do nebojovnosti, jsou jistě kmenové rozdíly, např. mezi chrabrostí polskou, udatností černoohorskou a neústupností ruskou je česká vypočítavost

A4

VYJÁDRĚNÍ VELITELŮ WEHRMACHTU

Součástí komplexního pohledu na obsazení českého pohraničí, nemůže být bez vyjádření samotných aktérů. Je na místě uvést i některé výpovědi vysokých generálů a maršálů wehrmachtu. Nalézt je můžeme v zápisech z Norimberského procesu, a nebo je sami uvádějí ve svých poválečných pamětech. Mají jedno společné - byli překvapeni českou předposraností.

Někteří generálové měli před útokem na Československo obavu z toho, jak se průnik a následné obsazení bude vyvíjet. Způsobovalo to neshody i v generálním štábu, potažmo i s Hitlerem. Dokladem je odstoupení hlavního plánovače na obsazení Sudet, náčelníka štábu pozemního vojska OKH generála Becka. Nespokojení generálové k tomu měli důvod, respektovali české legionáře. Znali je i osobně. Jen pro tupce - za I.sv. války jsme bojovali po boku německé armády, takže jsme byli na straně těch co I.sv. válku prohráli. II. sv. válku jsme, podle vojenské terminologie, také prohráli, nebyli jsme osvobozeni, ale dobytí - viz přístup SSSR!! Od Bílé hory už jen 400 let prohráváme... a proto nás nikde neberou vážně, každý si s námi může dělat co chce...jednou jsou to Rakušané, pak Němci, po nich Sověti a dnes EU, kdo to bude příště ??? ...zatím to vypadá, že zase Němci...

Například maršál **von Manstein**, nejuznávanější strateg II.sv.války:

...při obraně čs. armády by jsme zůstali viset na jejich opevnění, protože jsme prakticky neměly žádné prostředky k jeho prolomení. Zdržení by bylo velké, nevíme, co by to udělalo s psychikou vojáků.

nebo generál **Blaskowitz** obsazoval Trutnov a Broumov:

... naše motorizace byla poruchová, auta se tak zastavovala, ucpávala úzké cesty a tím zabraňovala rychlému postupu, nedostávala se vyprošťovací vozidla pro pásové vozy. Nebyl plynulý přísun PHM, nejednou se zastavila celá kolona, byly jsme snadným cílem, uvedené nedostatky se projevovaly už při obsazování Rakouska

gen. **Beck** náčelník štábu pozemního vojska OKH:

... právě na základě rakouských zkušeností, a protože se tyto nedostatky nepodařilo do plánovaného termínu odstranit, požádal jsem Hitlera 3.června 1938 o odstoupení – ve zdůvodnění jsem napsal: Wehrmacht zatím není schopen, v případě napadení Československa, zajistit vítězství.

gen. **Halder**, nahradil gen. Becka, ve výslechu potvrdil, Wehrmacht byl ve stavu výstavby, armáda nebyla v té době zcela vycvičená a materiálně vybavená, chyběla munice

gen von Kleist vel. VIII.sboru obsazoval Broumov a Šumperk, vedl i invazní vojska do Francie:

prohlásil, že tak bleskové obsazení Francie by nebylo možné bez tak skvělých rychlých tanků Škoda, hlavně při překonávání Ardén

gen.Guderian:

byl sám překvapen tak rychlým postupem svých tanků na Francii, důvodem bylo nasazení ukořistěných tanků Škoda, jejich rychlost a obratnost v terénu byla obdivuhodná. Řidiči jiných pásových vozidel se je snažili napodobit a to způsobovalo zvýšení spotřeby pohonných hmot. Některá pásová vozidla zůstávala bez PHM, protože zásobování nestačilo postupu - nakonec je musel zastavit sám Hitler, k údivu všech generálů.

Podobné překvapení německé generality je zaznamenáno i **17.03. 1939** při letecké přehlídce ukořistěných letadel Luftwaffe v Praze. V hotelu na Václavském nám., když náčelník českého štábu letectva předával **gen.Milchovi** české letecké síly, tak přítomní experti Luftwaffe, včetně gen.**Udeta**, byli překvapeni množstvím a kvalitou letadel a leteckého zařízení. Ruzyň bylo nejvybavenější a nejmodernější letiště v Evropě.

důstojníci generálního štábu OKH

Výpovědi nižších důstojníků něm. gen. štábu se shodují na tom, že kombinace soustavy bunkrů s 30 čs. divizemi, včetně hornatého terénu na hranicích, mohlo způsobit významné oddálení porážky čs. armády. Rychlý postup wehrmachtu na české území byl podmíněn ideálním vývojem na jejich straně, kdyby se vyvíjel jinak, mohlo se to stát velmi nebezpečné pro Německo.

v r.1938 nebyla zcela ukončena transformace německé armády z Reichswehru na Wehrmacht. Do vznikajících nových armád se přesouvaly jednotlivé divize, které byly odebírány z postupně zanikajících armádních sborů. Některé pluky byly zatím jen v plánech generálního štábu. Přesto, že v té době ještě nebyla německá armáda konsolidována, dovolila si obsadit Sudety.

Ani německá fotografická historie nedokáže zmapovat, ze strategicko-vojenského pohledu, sudetské události. Důvodem je právě jak probíhající transformace armády, tak i německý pohled na uvedenou událost. Pro Německo je obsazení Sudet zcela zanedbatelnou vojenskou operací, která nestála za vážnější zaznamenání.

Jedinými existujícími dokumenty, ve kterých se lze dozvědět „něco“o přepadení Československa v r.1938, jsou stále jen ty, co byly předloženy v r.1946 při Norimberském procesu – jeden pokus byl v r.1946, které zpracovalo ministerstvem vnitra. Od té doby nic, nikdo nemá zájem, nebo že by se něco provalilo ???

V odborné literatuře velmi často nalézáme, v tématech k tomuto období, velmi rozdílné údaje o počtu německých vojáků, včetně zařazení divizí a pluků.

Pro pohled na událost v říjnu roku 1938, je třeba uvést alespoň počty blízké k realitě:

v r.1938 k 28.září měla čs. armáda cca 200 000 mužů, dále bylo možné povolát dalších 1 150 000 vojáků.

Wehrmacht měl v té době cca 1 750 000 aktivních vojáků a dalších cca 400 000 tzv. neaktivních, mohlo být okamžitě doplněno. Německá armáda zmobilizovala za II. světové války 62 milionů vojáků, ve službě měla 1 500 generálů a admirálů.

Formálně bylo v r.38 proti Československu nasazeno pět něm. armád (2.,8.,10.,12. a 14.) složených ze 40 útvarů na úrovni divize.

gen.Laudon: pekař je od toho, aby pek chleba, švec aby dělal boty a voják aby bojoval...

Shrnutí situace: Republika měla vojáky, kteří složili přísahu, přesto republiku nebránili. Do vyzbrojování se vložily nemalé peníze, bez toho, aby byly použity na obranu republiky. Došlo také k zbytečnému marnění lidské práce při výstavbě opevnění na hranicích.

V SSSR probíhalo upevňování komunistické moci pomocí masových poprav, ve Španělsku se vedla občanská válka, na které se velkou měrou podílelo Německo. Na německo-francouzských hranicích, na Rýně, Němci obsadili 50km hluboké demilitarizovaného pásma, Spojenci na událost vůbec nereagovali. Beneš to určitě neměl snadné, může to vést k úvaze, proč se celý obranný projekt již v r.1936 nezastavil. Nebylo to možné. Byla to jediná Benešova karta pro vyjednávání, a nemůžeme pominout velký vliv zbrojařské a stavební loby českých elit. Řinčení zbraní je pro spoustu firem příležitost jak si „namastit kapsu“ Viz Malá dohoda min. zahraničí Beneše. Nemějte iluze, korupce byla obdobná té, jakou známe dnes, je v nás zažraná, jako mour pod očima horníků.

E. Beneš se neměl nikdy stát československým prezidentem. Jeho celý život byl plný naivity, který se projevoval až na hranici infantilnosti. Mnohokrát vystupoval pod jiným příjmením, změnil si i křestní jméno. Choval se jako James Bond, když si myslel, že když si nasadí černé brýle, že ho nikdo nepozná. Sám uteče před zatčením do Švýcarska a manželku ponechá osudu. Manželka Hana zůstává na dlouhé čtyři roky sama. Je zatčena na 11 měsíců, ve vězení těžce onemocní. Se svým mužem se vidí až za čtyři roky, v r.1919 ve Francii. I to je poněkud, pro 34 letého muže-manžela, zvláštní. Možná, že trpěl nějakou psychickou nemocí, která ho nutila před každým problémem někam utéct. Kolikrát se jen nautíkal z Čech. I v r.1948, kdy daroval moc komunistům, chtěl utéct do zahraničí, ale už byl velmi nemocný a nedostávalo se mu síl. Možná vynikající a poslušný úředník, ale ne hlava státu...

22.10. Beneš odletěl pravidelnou letec. linkou nejdříve do Velké Británie, později do USA, kde přednášel na univerzitě v Chicagu.

v Čechách o něm koloval vtip: Beneš měl jeden velkej plán, jak v Ruzyni co nejrychleji najít svůj eroplán...

Beneš a jeho nohsledové, měli jedinou starost, jak se co nejrychleji dostat z Čech do bezpečí. Jak myslíte, že by to bylo dnes ?

30.11. Po útěku E.Beneše do exilu se stal, na nátlak společnosti, v 66-ti letech prezidentem Česko-Slovenské rep. Dr. Emil Hácha

Bauer: Český národ je obdivuhodný v nenasytnosti své nicotnosti

A5

GEN. VOJCECHOVSKÝ RUSKÝ HRDINA V ČESKÉ ARMÁDĚ

září 1938 velel 1.armádě s krycím názvem "Havlíček", jejím úkolem bylo bránit prostor Čech - Děčín spadal pod jeho ochranu

Jako Rus byl větším vlastencem než mnozí z rodilých Čechů a Slováků, chtěl bránit svou novou vlast - navrhoval svrhnout vládu a jít do boje - jeho návrh generál Krejčí odmítl.

Byl zapřísáhlým odpůrcem kapitulace, proto byl 1.4.1939 penzionován

Pokračoval v odboji, přežil II.sv.válku, ale neunikl komunistické pomstě - jako legionář bojoval proti Bolševikům. Přitom nezradil, vždycky stál, tak jako jeho ruští bratři proti Němcům. Ale ta do nebe vola slovanská omezenost v pomstychtivosti, opět zvítězila.

12.5.1945 byl zatčen orgány NKVD a odvezen do Sovětského svazu, kde v gulagu zemřel.

Co myslíte, že pro něj udělal Beneš, no přeci to co u něj bylo zvykem NIC! Mohl ztratit slovo u svého přítele Stalina, vždyť bylo 3 dny po válce. Ani ta skvělá suverénní, respektovaná poválečná Československá vláda, odvezení nezabránila a ani proti jeho zatčení neprotestovala.

Zemřel v sovětském vězení na Sibiři u města Tajšet (západ od Bratska). Zemřel v zapomnění 7.4.1951 v 68 letech. V té době už Stalin, po intervenci ze zahraničí, propouštěl některé z vězňů osob.

Známý je případ syna knížete (panství na Děčínsku), který byl zajat Sovětskou armádou v Maďarsku 16.3 u města Sarosd. Jednalo se o esesáka v hodnosti SS-Hauptsturmführer, zařazeného u 12.Tankové divize SS Hitlerjugend. Je to ten stejný muž, s tou samou esesáckou divizí, co bránila mužům 3.kanadské divize se vylodit na pláži Juno v oblasti Caen. Tam, kde ti samí Němci s pásy svých Tygrů drtili v příkopech u silnice bezbranné francouzské ženy, děti, starce, hledaje v nich úkryt. Tam, kde nešťastný Montgomery nedokázal dlouhé dny prolomit obranu těchto 17-ti letých mladíků. A jsou to ti samí mladíci/vrahy co ve městě Ascq zmasakrovali 89 franc. civilistů, pokračování masakru zastavil až zásah z velitelství. A je to ten samý muž, z té samé vraždicí divize, který po emigraci do USA vystupoval jako svědek incidentu na pláži Courselles z 8.6.44. Na svobodu byl puštěn už 23.12.1947

V r. 2017 se paní G.Gavlůjová, společně se svým učitelem dějepisu, vydali na Sibiř, kde se jim podařilo najít místo, kde gen. Vojcechovský odpočívá. Spolu tam odhalili generálu Vojcechovskému pamětní desku.

Abstrdní příběhy dvou mužů vojáků ? – Ne, normální nastavení křesťanského života. Dobro má být potrestáno a zlo prominuto...

A5

PROTEKTORÁT ČECHY a MORAVA

ZE SUDET BYLO VYHNÁNO 150-200 TISÍC ČESKOSLOVENSKÝCH OBČANŮ

1939

14.03. Hitler prohlásil, že ČSR neuznála autonomní slovenskou separatistickou vládu a plánuje vstoupit na Slovensko - ten den do Berlína přijel i český prezident Hácha. Göring Háchu seznamuje s připraveným leteckým plánem útoku na česká města. Následně Hácha souhlasil se vznikem Protektorátu Čechy a Morava.

15.03 Německo vstoupilo do Česko-Slovenska

17.03. Přehlídka Luftwaffe nad Prahou, v hotelu na Václavském nám. náčelník českého štábu letectva předává Milchovi české letecké síly. Udet a experti Luftwaffe byli překvapeni množstvím a kvalitou letadel a leteckého zařízení.

15.10. E.Hácha, údajně, odmítl Hitlerovi slib věrnosti - částečně dokázal zajistit i propuštění některých studentů z vězení

B	SYSTÉM OPEVNĚNÍ
Záchyt útoku	Po napadení Německem obranná strategie počítala s ústupovými boji k východu. Uvažovalo se s rozsáhlou ztrátou lidských životů, včetně území. Cílem bylo dosažení postupného vyčerpání německé útočné síly až do doby příchodu spojeneckých zahraničních sil. První záchyt měl být na řece Vltavě, ale předpokládaný ústup byl až na Českomoravskou vrchovinu, v nejhorším případě až k hranicím se Slovenskem teprve potom se až uvažovalo o <u>případném</u> protiútku.
Stavba	Stát se snažil výstavbu opevnění utajit tím, že ji maskoval dřevěnými ohradami. V době mobilizace byl obyvatelstvu vyhlášen přísný zákaz vstupu pod hrozbou zastřelení
Typy	Řopíky vzor 37 byly v 5-ti základních provedeních, pod označením A až E a dle os střílen v dalších 6-ti alternativách. Některé byly i v provedení zesílené, kdy ocelolitinová střílna nedosahuje až ke stěně a je zapuštěna o dva stupně do betonu. Provedení Typ A bylo nejčastější, tvořilo asi 85% s nejpočetnějším modelem A-160.
Krytí	Bunkry byly stavěny tak, aby se vzájemně kryly, proto byly mezi nimi vykáceny průsmyky pro palbu. Základní provedení odolávalo střelám ráže 105mm. Zesílené až ráží 155mm. Budovaly se ve vzdálenostech 150-250m od sebe.
Beton	Betonáž musela probíhat nepřerušovaně 18-25 hod, směs navrhl ing .Bechyně. Měla malý obsah vody. Na míchání betonu se používaly benzínové francouzské míchačky - jedna byla vždy v záloze, kdyby došlo k poruše. Odebírány byly vždy 3 ks zkušebních kostek z podlahy, z čelní stěny a ze stropu. Rozestavenost byla limitována počtem strážných, nesměla přesáhnout 12 bunkrů. Vnitřní naimpregnovaná výdřeva byla o síle 33mm. Ta byla v bunkru ponechána. Venkovní výdřeva se směla použít max. 2x
Výztuž	Bunkr měl specifickou konstrukci výztuže, vycházelo se z franc. výpočtů. Při vnějším výbuchu může dojít k prohnutí zdi dovnitř. To je způsobováno tahovým napětím přenášeném přes ocelové pruty.Proto je zvenku směrem dovnitř výztuž čím dál hustší a silnější.
Cena	Síla čelní stěny 80cm, strop 60cm, zad. stěna 50cm u střílny 100cm. Zesílené provedení mělo o 20cm silnější stěny a střílna byla zapuštěna o 2stupně v betonu. Výstavba základ. typu A vyšla na 55 000,-Kč. Firmy nabízely i jen 34 000,- Kč a pak žádaly více-náklady. Za nedodržení termínu bylo penále 200,-Kč/den nebo až 500,-Kč/den. Bunkry Typ D se pořizovaly za 30 000,-Kč.

	Bunkr vz.36 TYP A	Bunkr vz.37 TYP A-základní	Bunkr vz.37 TYP A-zesílený
Vnitřní objem	19m ³	16m ³	16m ³
Objem betonu	38m ³	50m ³	87m ³
Hmotnost	98 t	130 t	216 t
Ocel	3,2 t	4,8 t	6,8 t

Posádka	Podúsek O1 Labská Stráň - Janov 19 bunkrů s posádkou min. 113 mužů a max. 121 mužů
Značení bunkru	Příklad: O1/6/A-180 O1označuje úsek Labská Stráň-Hřensko-Janov /6/označuje pořadové číslo bunkru od západu na východ Atyp objektu (5 typů A-B-C-D-E) 180úhel, který svírá osy střílen (6 úhlů/os)
Výbava	Bunkry typu A měly posádku 7 mužů. Velitel a zástupce řídili palbu a obsluhovali periskopy. U každého kulometu byl střelec a pomocník, který plnil zásobníky a granátový skluz, sedmý byl spojka a měl na starost obsluhu ventilátoru. Bunkry typu D a E byly jednostřílné, měly osádku 2 max. 4 muže. Osádku měli tvořit jen Češi. Obsazeny byly až v září a záhy je opustili. Nestačily se dovybavit. U vstupů byly připraveny zabetonované trubky pro zavedení telefonní sítě. Maskování bylo pomocí prasečích ocásků, ty se propojily vázacími dráty a na ně byly položeny větve. O maskovacích sítích se neuvažovalo. Betonová ucha bunkru měly za účel zamezit nepříteli přilnout se ke stěně bunkru.
Zbraně a Lafety	Lehký kulomet vz.26 nebo těžký vz.24 s vodním chlazením, pro tyto účely byly v podlaze žlábků, naplněné vodou. Každý kulomet měl 5 000 nábojů, každá osoba 3 granáty vz.36 nebo vz.38 časované. Ve střílnách byly lavice s jímkou na nábojnice, nad střílnou plechová konstrukce pro odvod spalin s vývodem týlovou stěnou. Střelba v noci byla zajišťována deskou s panoramatickým nákresem, ta byla propojena s pohybem lafety. Dva druhy lafet. Strakonická s lanky a závažím, byla jednodušší a levnější. Zbrojovka měla ozubený převod, přesnější, ale náročnější na výrobu. Plánován byl také samopal vz.38 určen k ochraně vchodu. Puška vz.24 se 4 sumkami po 15 nábojích.
Granátový skluz	Chránil slepé místo bunkru, otvor byl v týlové stěně z litinové trubky s uzávěrem, v úhlu 35° a v levé čá-sti střelecké místnosti. Místo vně bunkru, tam kam se předpokládal dopad granátu, bylo vybetonované,
Periskop	Zrcátkové provedení, otočné v 360°, výškově zjistitelné, každá střelecká místnost má jeden periskop.
Ventilace	Ruční ventilace - při střelbě vznikají jedovaté plyny např. oxid uhelnatý. Výkon 320t/min - výměna vzduchu 800m ³ /hod vytvořen přetlak 5Pa. Ventilace nebyla zcela uspokojivě vyřešena.
Světlo	Acetylenové svítilny německé výroby, byly doplněny svíčkami a kapesními svítilnami na ploché baterie.
Komunikace	Přes periskop s použitím světla z kapesní svítilny v morseovce nebo barevnými signálními praporky, telefony a radiostanice většinou nebyly.
Potraviny	Dávka na 2 dny s jedním naplněným vědrem pitné vody.
Inventář	Sekera, krumpáč, pila, kosa, zdravotnický materiál, celkem se jednalo o cca 60 položek.

C	PODÚSEK O1					
1938		Domy	Obyvatelé	z toho Češi	z toho Němci	
	ÚSTÍ NAD LABEM	2 316	39 830	6 885	30 544	
	PODMOKLY	341	19 544	2 008	16 032	
	DĚČÍN	820	11 244	1 158	9 289	
	LOUBÍ	81	193	6	185	
	ARNOLTICE	154	686	5	680	
	HŘENSKO	122	579	19	540	
	JANOV	214	962	9	958	
Úseky	N2 Studený - Dolský Mlýn				49 bunkrů	
	O1 Labská Stráň - Janov				19 bunkrů	
	O2 Děčín - Malé Březno				42 bunkrů	
	O3 Malé Březno - Ústí n. Labem				36 bunkrů	
Bunkry	Čís.	TYP	Sled	Datum	Poř.	Info
	1	A-160	I	03.06.1938 pá	19.	Labská Stráň - posledně zkolaudovaný
	2	A-180	I	31.05.1938 út	18.	Labská Stráň - s nejpevnější betonovou směsí 59MPa
	3	A-160	I	28.05.1938 so	17.	Labská Stráň
	4	E	I	06.06.1938 st	8.	Suchá Kamenice - nápisy vysekané ve skále
	5	A-140	I	17.05.1938 út	15.	Janov - první na území Janova/Bušeranda
	6	A-200	I	29.03.1938 út.	6.	Janov - nejrozměrnější z bunkrů a s nejmenší pevností betonu 38MPa
	7	A-140	I	02.04.1938 so	7.	Janov - včetně pozorovatelný s dalekým výhledem
	8	A-140	I	09.04.1938 so	9.	Janov - s okopy
	9	A-180	I	14.04.1938 čt	10.	Janov - obráceně vsazena vchodová střílna je bez ventilace
	10	A-180	I	21.04.1938 čt	11.	Janov - na kopci
	11	A-160	I	20.11.1937 so	4.	Janov - dochované překážky
	12	A-160	I	10.05.1938 út	12.	Janov - pravá střelec. místnost o 1m níže,4schody-lomený,vysoký vstup
	13	A-160	I	06.11.1937 so	2.	Janov - výhled na silnici, zapuštěn pod cestou do svahu, také 38 Mpa
	14	E	I	26.11.1937 pá	5.	Janov - nejnižše u silnice
	15	A-180	I	16.11.1937 út	3.	Janov - u vodárny, samotný na straně u stožáru
	16	A-160	I	30.10.1937 so	1.	Janov - u vodárny zalomený - jeden střelec je výš - prvně zkolaudovaný
	17	A-120	I	20.05.1938 pá	16.	Janov - u vodárny nejméně rozměrný z bunkrů
	201	D1	II	13.05.1938 pá	13.	Janov - pravá strana silnice od Hřenska ve stráni zcela nahoře
	202	D2	II	25.05.1938 st	14.	Janov - levá strana silnice od Hřenska zhruba v polovině svahu
	Kvalita	Minimální pevnost betonu směla být 45Mpa, přesto mnoho objektů tuto normu nesplňovalo. Staviteli hrozily vysoké finanční sankce. Nejvyšší dosažená pevnost byla 62Mpa a nejnižší asi 16 Mpa.				
	Vojáci	V armádě byla při mobilizaci i řada sudetských Němců. Viz úsek Nová Huť – Svor, posádku zde tvořilo 438 mužů z nichž bylo 30% sudetských Němců. Za týden došlo k jejich výměně. Jinde zase převažoval počet Maďarů - špatná komunikace				
Státní hranice	Ve Hřensku nebyla přemostěna řeka Kamenice a hraniční přechod byl jen turistický. Nejbližší silniční přechod byl až na Sněžníku, využívala ho autobusová linka Ústí n. Labem - Drážďany. Bunkry měly za úkol zajišťovat koryto Labe a strategickou silnici do Janova, kterou se dalo dostat do Děčína. Železniční mosty byly zaminovány.					
Staveb firma	Stavbu prováděla firma ing.Ludera Leonard Stará Boleslav s 83 dělníky a 3 mistry. Sídli v České Kamenici na nádraží. Objekty byly střeženy vojáky 22.praporu z České Kamenice, přechodně byli ubytováni v domě Hubertus v Janově. Součástí Podúseku O1 měla být i stavba strážných chat na Bušerandě a u Belvédéru. Zakázku na 174 objektů ing.Ludera vysoutěžil s nejnižší cenou, firma to nezvládla a nakonec zkrachovala. Platby MNO provádělo až po převzetí stavby. Pracovníky si firma najímala z okolních obcí, jednalo se hlavně o dělníky německé národnosti. Mzda byla slušná. Pracovní doba byla od 06:00 do 18:00, s hodinovou přestávkou, v sobotu se pracovalo do 13:00.					

- národ který se nebrání nemá právo na svou existenci -

D LIKVIDACE A OBRANNÉ ÚVAHY	
1./ Bourání sbíječkou	2./ Kombinace navrtání s výbuchem
Odstranily se navršené kameny. Po obvodě se vykopaly příkopy Čelní stěna se začala bourat sbíječkou. Beton byl tak tvrdý, že po 10minutách byla špice úplně tupá. Spotřeba benzínu byla tak vysoká, že byl další postup ukončen. Na bourání 1m³ bylo spotřebováno 220 l benzínu.	Do navrtaných děr se umístily malé nálože. Výbuchy kromě trychtřů v betonu způsobily i trhliny, které usnadňovaly další práci sbíječkám. Každých 30 minut se musely měnit špice, neboť se naráželo na ocelové pruty. Lámaly se jen malé části zdí, k velkým trhlinám nebo k prasknutí nedocházelo.
3./ Výbuch s 5kg tritolu a vodou	4./ Výbuch s 17kg tritolu
Výbušnina v kombinaci s vodou k dosažení rovnoměrného tlaku. Prostor se dokonale utěsnil, chodbička byla ucpána kameny a do dvou rohů, kde se stýkala čelní a boční stěna se stropem byly uloženy dvě nálože 2,5kg Prostor se ručním čerpadlem o výkonu 150l/min naplnil vodou do ¾. Po výbuchu vznikla mezi stropem a týlovou stěnou u vchodu 20cm mezera, čelní zeď se odchýlila od základu asi o 30cm zdi na více místech popraskaly, ale i po výbuchu zůstaly vcelku.	Dva díly po 8,5 kg se uložily na čelní a boční zeď. Otvory byly utěsněny zevnitř dřevem Vchod byl zasypán hlínou a kamením. Výsledek byl podobný jako pokus č.3 Po výbuchu se objevily dvě kovové konstrukce, jedna kde stěny byly vzájemně kontinuálně propojeny a druhá, kdy jednotlivé stěny byly spojeny jen kovovými spornami. Ty při explozi praskly a stěny se snáze od sebe oddělily.
5./ Výbuch s 20kg tritolu	6./ Výbuch s 54kg tritolu
Objemově stejných 5 dílů. 4 do rohů a jeden do středu čelní zdi ve výšce 1m nad podlahou. Destrukce byla daleko nejúčinnější. Týlová zeď letěla do vzdálenosti 15m. Strop se nadzvedl a oddělil, ale zůstal spojen s korpusem bunkru prostřednictvím železné výztuže. Čelní zeď se základem se posunula o 1m, ale narazila do vykopaného okopu a vrátila se do stejného místa. Tento způsob byl neoptimálnější.	Pro likvidaci bunkru vz.37 Typ A zesílený bylo zapotřebí rozmístit uvnitř až 54 kg výbušnin. Dalším vylepšením bylo to, že se čelní zeď na krajích zasypala a to způsobilo, že uprostřed praskla. Někdy se zdi u jednotlivých bunkrů úplně vyvrátily a silně popraskaly, což umožnilo 20mm ocelové pruty potom zcela vyjmout. K rozebrání bunkru vz.37 Typ A je potřeba 500 hodin.
D1	Při setkání Beneše s de Gaullem, se plukovník vyjádřil záporně k implementaci francouzské obranné linie do československého obranného systému. Zdůvodnil to tím, že tento způsob boje je překonaný a že by Československo nemělo dělat stejnou chybu jako Francie, která je od dob Napoleona z válek nepoučitelná a ve válkách je vždy o jednu válku pozadu.
D2	Výrok francouzského gen. Pellého, generálního inspektora čs. armády: "Obranu ČSR může zajistit jen ministr zahraničí."
D3	Při Norimberském procesu vypověděl maršál Erich von Manstein, nejuznávanější strateg II.sv.války: Při obraně čsl. armády by jsme zůstali viset na jejich opevnění protože, jsme prakticky neměly žádné prostředky k jeho prolomení
D4	Při Norimberském procesu vypověděl Wihelm Keitel na dotaz zda by Německo napadlo ČSR i v případě odhodlanosti bojovat. Odpověděl: Nikoliv!
D5	Po obsazení Československa Hitler prohlásil: Když jsme po Mnichovu měli možnost prozkoumat čsl. vojenskou sílu zevnitř, velmi nás znepokojovalo, co jsme uviděli. Plán připravený čs. generály byl hrozný. Dodatečně jsem pochopil, proč mě moji generálové žádali, abych se mínil
D6	Po okupaci wehrmacht ke zničení bunkru použili střemhlavý bombardér Ju 87 se shovením 500kg bomby. Při prvním pokusu piloti nedokázali najít zamaskované bunkry. Ani při dalších pokusech, kdy byly jednotlivé bunkry označeny velkými bílými kříži, je nedokázaly v takové rychlosti zaměřit.
D7	Zpráva německé 24.pěší divize ze 07.dubna 1939 popisuje výsadekovou operaci na opevnění Šumava-Záhvozdí: Vyslovujeme domněnku, že dobývat toto opevnění bojem bez předběžné znalosti, by pro první sledy německé armády znamenalo obrovské, možná i stoprocentní ztráty. Nabyté zkušenosti německé armády z dobývání české linie použijí později při útoku na Maginotovu linii.
D8	Gen.Svoboda ve vzpomínkách o osvobození republiky uvádí, že při střetu s Němci o československé území často narážely na jejich urputnou obranu vedenou z pozice pevnostní linie, kdy jejich útok jim způsoboval těžké ztráty.
D9	Současné pevnostní měření betonu v r.2019 vykazuje vyšší hodnoty měření než v době výstavby Lepší betony a nebo stejně hodnotné se od té doby nestaví, výjimkou jsou jen přehrady v 50-tých letech
D10	U Mladkova v Orlických horách stojí převrácený Řopík, na kterém wehrmacht prováděl zkoušky destrukce. Bunkr byl v základech podminován a výbuch bunkr jen nadzvedl a převrátil. N 50.0750597, E 16.6699119
D11	07.10.1938 u obce Košetice/Bruntál provedla 7.výsadeková divize s Luftwaffe výsadek, který nesl kódové označení Operace Bruntál. Šlo o cvičný výsadek parašutistů za linii lehkého opevnění. Výsledek ukázal, že jejich předpokládaný útok na ČSR, byl stanoven chybně – obtížné přistávání letadel, důmyslné skryté překážky a sofistikovaná střelba.

D12	Na Kralicku Němci cvičili svoji speciální výsadkovou jednotku Granit, ta se zde připravovala na útok na belgickou tvrz Eben-Emael. Její cvičení probíhalo na tvrzi Adam v prosinci r.1939
D13	Jedna z verzí, jak zneškodnit akceschopnost řopíku, měla spočívat v přistavení speciálního opancéřovaná auta ke střílnám a tak zamezit bunkru ve střelbě - teze byla podávána českými vojáky, z německé strany nebyla nikdy zmiňována
D14	Absurdní je, že jak stavbu československého opevnění, tak i Maginotovu linii stavěli němečtí občané
D15	S příchodem německých vojsk byl již 9. října ráno vyhlášen pravostranný jízdní řád.
D16	9.10. do Čech, přes Děčín a Ústí n. L., přijela část německých vojáků po železnici ve vlaku taženém říšskoněmeckou lokomotivou
D17	Plán vstupu do Čech byl stále upravován, až do září 1938, podle toho jak gen.štáb sestavoval wehrmacht
D18	Československé opevnění je zapomenutá pokřivená Národní hrdost z betonu a železa

František ZAVŘEL verše v Poledním listu z 30.1.1933 - kdy se ujal moci v Německu Hitler

POVZDECH

Jak jsme ubozí,
jak jsme nesmělí!
Z bláta, ne z ocelí!
Necítíš chvíli pravou,
český Cromweli?
Češi nemyslí krví
ni hlavou,
nýbrž...

**Omlouvám se všem pokud jsem někoho
pohoršil, či urazil nebylo to mým úmyslem**

BAUER Karel
carlo@seznam.cz

2019